

VIII

Novo magnetno polje

Ovo poglavlje ćemo započeti onim vremenom kada su bezbrojni ispražnjeni mikrokosmosi pali u kaos, u ponor prostora. Ukoliko takav mikrokosmos želi da zrači životom, ukoliko želi da očituje život, podsećamo vas da mora posedovati tri jezgra: jedno u auričnom biću, jedno u ružinom srcu, apsolutnom središtu svakog mikrokosmosa, i jedno jezgro koje rotira oko tog središta unutar polja očitovanja mikrokosmosa. To rotirajuće jezgro je povod za razvoj sistema ličnosti, tj. za očitovanje mikrokosmičke celine.

Međutim, mikrokosmos ne postoji sam za sebe, nije autonoman, nego pripada ogromnom mnoštvu mikrokosmosa, veličanstvenom kosmičkom jedinstvu. Zato svaka aktivnost, svako očitovanje mikrokosmosa, mora savršeno da služi kosmičkom jedinstvu, dakle, da sledi centrifugalnu, nesebičnu, prema spolja orijentisanu težnju. Stapanje s kosmičkim jedinstvom u služenju - nepostojanje - predstavlja osnovu postojanja.

Ukoliko se mikrokosmos svojom aktivnošću okrene ka svom središtu, neminovno dolazi do katastrofe; kontakt s kosmičkim jedinstvom se gubi i atom se, zbog nastale vreline, cepa. To znači da nestaje mikrokosmičko očitovanje; treći jezgri princip se izbacuje i razlaže u energiju. Sam mikrokosmos je, pri tom, postao atom potpuno drukčije vrste i, kao takav, u haosu će se susresti sa svojim srodnicima.

Zadovoljićemo se ovim krakim opisom onog o čemu smo još u prethodnim poglavljima govorili, i možemo reći: da je

mikrokosmos rođen od Boga, to znači da je nekad, s jednim određenim ciljem, proizašao iz Logosa i da je, zbog toga, besmrtan. Iskonsko treće jezgreno biće u tom mikrokosmosu, proizašlo je iz tog, od Boga rođenog mikrokosmosa, dakle, mikrokosmički je rođeno i imalo je udela u slavi bogorođenog mikrokosmičkog stanja.

Jednostavnosti radi, taj bogorođeni mikrokosmos može da se označi pojmom: Duhovna duša; to je pneumatski princip iz koga proizlazi mikrokosmičko očitovanje. Ružino srce u mikrokosmosu, može da se označi kao duša, središte mikrokosmosa, ili kao jezgrena duša. Treći princip u polju očitovanja mikrokosmosa, u kome se Duhovna duša i jezgrena duša mogu spojiti i očitovati, možemo da označimo kao telo, ili kao duša ličnosti.

Sigurno će vam biti jasno da te tri duše moraju da se ponašaju po određenom zakonu. Ukoliko se pravila tog zakona ne poštuju, očitovanje će biti uništeno. Proizvod se gubi ili se menja, dok se sistem oštećuje silama koje nastaju cepanjem atoma. Međutim, ukoliko se govori o cepanju atoma, tada može da se govori i o njegovom ponovnom uspostavljanju. Put ozdravljenja nema drugi cilj nego da vrati ispražnjene mikrokosmose u njihovo prvobitno stanje postojanja.

To je izuzetno komplikovano zbivanje. Jer, pazite, jedan mikrokosmos ne može ništa sam da učini, budući da je svaki pojedini mikrokosmos, kao što smo to već prodiskutovali, deo kosmičkog jedinstva, deo Univerzalnog. Zato mnogi pali mikrokosmosi moraju u isto vreme da se ujedine s mnogim slikonošama, i kada im broj bude potpun, dobiju mogućnost da odozdo oforme sistem, magnetsko telo, novomagnetski kosmos, koji može da posluži kao polje razvoja.

Dakle, mora da dođe do stvaranja razgovetno svesnog, pozitivnog i od srca željenog i konkretno primenljivog grupnog jedinstva, do udruživanja slikonoša koji dobro razumeju i poznaju plan. Strahovita je zabluda i očajno negativno ponašanje ukoliko neko misli da tim putem može da ide u izolaciji. Morate potpuno jasno da uvidite prirodno-naučne razloge za ovakvu tvrdnju.

Postoji izvestan broj slikonoša koji poseduju spoznaju; svi oni teže da idu tim putem i da shodno tome utiču na svoje mikrokosmose. Stvara se, dakle, mikrokosmička zajednica. Svi oni su teško opterećeni mrljama prošlosti i, zbog toga, postoje mnogi otpori koje treba savladati. Mora da bude prisutna znatna količina spoznaje i velika čežnja za ozdravljenjem, žudnja za spasom. Broj mikrokosmosa mora da bude dovoljno velik, dakle “potpun”, kako bi mogao da razvije dovoljno snage. Mora da bude prisutno dovoljno koncentrisane duhovne snage, dakle, čiste aurične mikrokosmičke snage, da bi ti mikrokosmosi mogli da budu upaljeni Božjim Duhom, kao dokaz da je njihovo jedinstvo, njihov zov, uspeo da uspostavi vezu s prvobitnim duhovnim poljem. Na raspolaganju mora da bude dovoljno jezgrene snage koja odiše čistim mirisom Ruža, da bi se umrlo u Isusu, da bi se, dakle, moglo započeti sa “alhemijским venčanjem”, i mora da bude prisutno dovoljno lične snage; to znači da slikonoše koji pomažu da se oformi nova zajednica, moraju da poseduju dovoljno čistote i usmerenosti na uzvišeni cilj, kako bi mogli da izvedu delo slobodnog zidarstva.

Čim su ti preduslovi ispunjeni, nedvosmisleno će se razviti magnetno polje; drugačije ne može biti. To magnetno polje, ta sfera, za dotičnu grupu predstavlja novu zemlju u kojoj se

očituje novo materijalno polje i, kao polje hrane, novo nebo. Unutar te magnetne sfere se odvija potpuno novi razvojni proces.

To novo nebo i ta nova zemlja se spuštaju za nas, primaju nas u sebe, i sve staro prolazi. Onaj ko to uvidi i počne po tome i iz toga da živi, doživljava reči iz Apokalipse: “I vidjeh novo nebo i novu zemlju gdje silaze od Boga, a staro nebo i stara zemlja prodoše.” Novo magnetsko polje je tada definitivno preuzelo grupu. Moćna vatra koja je u grupi sadržana, tada se razbuktava. Od te vreline će se rascepiti fundamentalno zračenje i sve vrednosti i snage koje se tom prilikom oslobađaju, omogućiće stvaranje novog čoveka, čoveka koji je prvobitno postojao.